

Z. BRKAN, *Iz Liliputa*

prožimanje stvarnog i imaginarnog, što ga dovodi na put magičnog realizma (*Iz Liliputa*, 1954; *Izvan sebe*, 1955; *Duh Leonarda*, 1957). Zajedno su objavili u Zadru dvije knjige fotografija: *Fotografije* (1956) i *Braća Brkan* (1979).

LIT.: R. Putar, 40 fotografija braće Brkan, ČIP, 1956, 9. — J. Kaštelan, Braća Brkan, fotografije, Zadar 1979. — Braća Brkan, Beograd 1981. I. Pet.

BRKIĆ, Rudolf, slikar (Pitomača, 12. IV. 1940). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1964 (A. Mezdjić, M. Stančić), potom do 1968. suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića. Od 1970. živi u Zrenjaninu. Od početka sklon nadrealizmu i metafizičkomu slikarstvu, slika simbole složenih značenja u praznim krajolicima (*Panonska kvadruga*, 1980). Samostalno je izlagao u Zagrebu (1968), Zrenjaninu (1970, 1978, 1983) i Novome Sadu (1984). Bavi se crtežom.

LIT.: J. Baldani, Rudolf Brkić (katalog), Zrenjanin 1970. — V. Popović, Rudolf Brkić (katalog), Novi Sad 1973. — Đ. Jović, Crtež likovnih umetnika Vojvodine, Novi Sad 1975. — L. Hajduković, Rudolf Brkić (katalog), Novi Sad 1984. Ž. Sa.

BRKLJAČIĆ, Nikola, naivni slikar (Perušić, 1. XI. 1946 — Zagreb, 22. I. 1994). Završio Fakultet za vanjsku trgovinu u Zagrebu. Slikarstvom se bavi od 1974. Ishodište njegova slikarstva je nostalgija prema ličkom zavičaju, izražena kroz etnografsko-folklorno sjećanje posebice temom seoske kuće (*Bosorkina kuća*, 1987). Osim »ličkog ciklusa« povremeno se upušta u fantastiku i egzotiku slikajući izmaštane i snovite građevine na tragu katalonskoga graditelja Gaudia (*Bazilika u Bologni*, 1986; *Bario Gotico*, 1989). Samostalno izlagao u Gospiću, Karlobagu, Perušiću (1986), Zagrebu (1990, 1992), Vancouveru (1992).

V. G. Č.

BRLIĆ, Ante Eugen, muzealac (Varaždin, 31. VIII. 1895 — Vukovar, 1. VIII. 1985). Bio je novinar u Zagrebu (1920–22), potom radi u privredi. God. 1926–44. živi u Osijeku gdje se bavi novinarstvom i počinje skupljati muzejsku građu i predmete, 1946–49. radi u Varaždinskom muzeju, 1949. utemeljuje muzej u Bjelovaru a 1951–71. direktor je muzeja u Vukovaru.

Vlastitim materijalima popunjavao je zbirke muzeja u kojima je djelovao, organizirao je brojne izložbe i pisao predgovore u katalozima. Članke iz kult. povijesti Osijeka i Vukovara te iz muzejske i lik. problematike objavljivao je u periodicima: »Obzor« (1925, 1936–41), »Hrvatski list« (1933–40), »Zbornik Arheološkog kluba Mursa« (1936), »Vijesti muzealaca i konzervatora Hrvatske« (1952–67), »Vukovarske novine« (od 1952) i dr. Jedan je od osnivača Muzejskoga društva Slavonije i Baranje (1951), pokretač i urednik (1966–81), »Glasnika slavonskih muzeja«. Skupio je rijetku zbirku ex librisa od 1200 primjera.

BIBL.: *Zbirka poviestnih nadpisa grada Osieka*, Osiek 1943; *Vukovarski krajolici 19. stoljeća* (katalog), Vukovar 1974.

LIT.: M. Batorović, U spomen A. E. Brliću, *Informatica muzeologica*, 1985, 3–4. V. Fo.

BRLIĆ, Franciska → DAUBACHY-DOLJSKA BRLIĆ, FRANJICA

BRLOG, selo u S Lici. Selo i okolica obiluju pretpov. tumulima i gradinama (*Crkvina*). To su bila naselja, utvrde i nekropole ilirsko-keltskih Japoda. U grobovima je nađeno mnogo nakita (narukvice, fibule, zrna od staklene paste i jantara, toke, brončani privjesci, katkada u obliku psa, ukrasna dugmad), brončani spiralni rukobrani, željezni keltovi, kape od brončanoga lima. B. je vjerojatno rim. naselje *Avendo*, od kojega su sačuvani ostaci zidova i opeke, poneka ara te nadgrobni spomenik s natpisom. — Srednjovj. utvrđeni grad u Brlogu (danas ruševina) imao je četverokutni tlocrt, a s juž. strane kružnu kulu. Jedan opis grada potječe iz 1550. Napušten je 1840. — U blizini Brloga sačuvane su ruševine *Gusić-grada*, koji su 1575. osvojili Turci. Oba su grada bila obnovljena nakon tur. pustošenja.

LIT.: G. Szabo, SG, str. 119. — E. Laszowski, Stari lički gradovi, III, Zagreb 1941, str. 72. — R. Horvat, Lika i Krbava, II, Zagreb 1941, str. 18–21. — Z. Vinski, Starohrvatske naušnice, SHP, 1949, str. 26. M. Šr.

BRLOG NA KUPI, kaštel SZ od Karlovca; spominje se od 1544. u vlasništvu Nikole Zrinskoga. Mijenjao je mnoge vlasnike (Peranski, Delišimunović); obnovio ga je general Petazzi oko 1756. Nakon 1882. u seljačkim je rukama propadao (preostao je njegov manji dio). — U blizini je spilja Vrllovka s puškarnicama na ulaznom zidu (zbjeg pred Turcima). U njoj su nađeni pretpov. predmeti.

LIT.: R. Lopašić, Oko Kupe i Korane, Zagreb 1895, str. 79–90. — E. Laszowski, Hrvatske povijesne građevine, Zagreb 1902, str. 173–180. — M. i V. Horvat, Spilja Vrllovka, Zagreb 1928. — M. Kruhek, Graditeljske baštine karlovačkog Pokuplja, Karlovac 1993, str. 227–229. A. Ht.

BRLOŠIĆ, Stjepan, kipar (Piškorevci kraj Đakova, 26. XII. 1918). Studirao na Akademiji u Zagrebu 1938–41. i 1945–46 (F. Kršinić, I. Kerdić); diplomirao je u Beogradu 1951 (L. Dolinar, S. Stojanović). Radi skulpture i reljefe u kamenu i drvu, realističkih obilježja. U ženskim likovima prevladavaju lirski ugođaji (*Glava djevojčice*, 1965; *Pletenje kose*, 1967). Bio je direktor Galerije likovnih umjetnosti u Osijeku (1961–73). Izveo je nekoliko memorijalnih spomenika u Slavoniji (Podrinje, Koritna, Piškorevci, Soljani–Županja). Samostalno je izlagao u Osijeku (1968, 1972), Pečuhu (1968), Požegi (1968), Đakovu (1969) i Vukovaru (1980).

BIBL.: *Likovna umjetnost Osijeka na početku XX st.*, Osječki zbornik, 1962; *Galerija likovnih umjetnosti u Osijeku* (katalog), Osijek 1964; *Slikarstvo i kiparstvo Osijeka, 1920–40* (katalog), Osijek 1967; *Kronika Galerije likovnih umjetnosti Osijek*, u monografiji: *Galerija likovnih umjetnosti Osijek*, Osijek 1987.

LIT.: O. Švajcer, Kipar Stjepan Brlošić, Revija, 1967, 2. — V. Maleković, Uznemirivanje tradicije, Vjesnik, 12. VI. 1972. — Z. Dvojković, Slavonija i hrast — inspiracija kipara Stjepana Brlošića (katalog), Vukovar 1980. O. Šr.

BRNAZE, selo J od Sinja. Na položaju *Mijoljača* pronađeni su ostaci crkve sa šest apsida i prizidanim nartekсом (?), posvećene Sv. Mihovilu, iz IX. ili X. st. Pod njezinim temeljima su ostaci vjerojatno sakralne građevine iz starokršć. doba. Pronađeno je i više ulomaka i crkv. kamenoga namještaja iz starohrv. doba, dio starokršć. oltarne pregrade te nekoliko ant. spomenika. U srednjovj. crkvi i oko nje pronađeni su kasnosrednjovj. grobovi, a u nekima od njih otkriveni su različiti predmeti (naušnice, prstenje, ostruge, novac).

LIT.: S. Gunjača, Starohrvatska crkva i kasnosrednjovjekovno groblje u Brnazama kod Sinja, SHP, 1955. — N. Gabrić, Neobjavljeni starohrvatski spomenici u Arheološkoj zbirci Franjevačkog samostana u Sinju, Kačić (Split), 1947, str. 42. Z. Gu.

BRNIKAR, Baštijan, graditelj (XVII. st.). God. 1640. sagradio je crkvu Sv. Marije u Belgradu u Vinodolu, kako to bilježi glagoljski natpis.

BROCARDO, Pelegrino, tal. slikar, (Pigna/Imperia-Ventimiglia u Liguriji, ? — Ventimiglia, 1590). Bio je svećenik te u službi nadbiskupa